

SODOBNA ROMUNSKA LIRIKA

LISICA

Radu Stanca

Kot mlad Špartanec pod obleko skrivam
Lisico, odvzeto času, ki beži.
Čeprav me žre, trpim, v skrivnosti uživam,
Da svet lahko zabava se in nori.

Brezbrižen brijem norce in se krohočem,
Četudi zver me žre in žre ves čas.
Iz prsi brizga kri, šumi, klokoče,
Vesel, kot da nič ni, je moj obraz.

In še se bom pretvarjal, pa naj bolečina
Bo stokrat hujša, brez jadikovanj
Trpel bom, prevelika je tatvina...
Saj to je bolečina uresničitve sanj...

Kot mlad Špartanec pod obleko skrivam
Lisico... in dokler me grize in žre
In ni je slišati, v skrivnosti uživam...
A kaj, če pa kdaj lajati začne?

KRALJEVI MEČ

Ko je zbolel kralj, gospa
K skrinji brž je pohitela,
Jo odprla in iz dna
V njej zaklenjen meč je vzela.

Potlej k tronu pohiti,
Lepi dojki si razgali:
»Tidve bosta,« razglasi,
»V grajskem stolpu kraljevali.«

In nihče se ji ni uprl,
V senci v strahu so molčali,
Kralj še isti dan je umrl,
Slavno so ga pokopali.

Toda dan ni strnjen krog,
Nôči mora mesto dati,
In ko mrak je kakor bog
Zrasel in obstal pred vrati,

Tam, kjer prej je visel meč,
Vstal je fant kot izpod dleta,
Velik, lep, širokopleč
S hojo mladega dekleta.

Vsa drhteča od strasti,
Ki obleka bela ni jih skrila,
S tem popotnikom noči
Je kraljica se ljubila.

Meč si, bela, ob svitu dne
Zasadila je v srce.

ALIBI

Štefan Aug. Doinaș

...Ne moremo napraviti ene same kretnje na tem
svetu, ne da bi tvegali smrt drugih...

Albert Camus

Zavij na cesto, stopi v gozd, v poljano,
po hišah, na oltarjih, v postelji,
povsod je kdo, ki ubija, neprestano.
Sem zraven kje? Oko se zasolzi,
zanika in roka prav tako zanika,
da bi bila sokriva. Kje sem, kod
sem hodil? Težka kri polzi, pronika,
po čelu vsakogar, iz roda v rod.
Videl sem kretnjo, padec se je zdela.
Slišal sem tudi krik. Blisk noža in kri
na njem, ki sta s slepoto me zadela,
a sem ga videl. Z nami, vem, živi.
Vendar ne morem ga imenovati.
Kako za vse otroke, ki umoré
svoje otroštvo, ker se jim igrati
več noče, najti neko skupno ime?